

S. Gòn - ~~Huế~~ ngày 18 / 6 / 90

Kính gửi Bà: Thúi Minh Thò
Kính gửi các ông: Ng. Ngọc Bích

- Huỳnh công Anh.

- Nguyễn Hậu

- Đào Văn Bình

Kính thưa Bà và các ông.

Lâu lắm rồi em được nghe tin Bà
và các ông nhiều. Nhưng em vì
nghĩ sẽ chẳng bao giờ em có dịp
chủ chính xai của Bà và các ông
để có thể mạn phép bày truyên tâm
sự... Khi nay như một giấc mơ lành
đẹp tuyệt vời đang hiện hiện trước mắt
em. Kể ra em là người được tâm
sự đầu tiên với Bà và các ông
và cũng là lần đầu tiên trong cuộc
đời mình có người đề tâm sự.
Tin Bà và các ông từng phiên trách

gì em tới nghiệp nhỏ. Trước trên em
xin chân thành cầu chúc gia đình
Bà và gia đình cái ông gặp nhiều
may mắn luôn luôn gặt hái những
thành quả tốt lành xứng như nghĩa
cái cao đẹp mà Bà và cái ông
đang giữ trong trách nhiệm này.

Xin Bà và cái ông cho phép em
được tâm sự qua thư này. Một
người mà từ 15 năm nay Bà và
cái ông không bao giờ biết tên. Em
biết em sẽ làm buồn lòng đến Bà
và cái ông nhiều lắm nhưng em
xin Bà và cái ông hoặc lui' bỏ
qua cho em út đừng chấp trách
mà tới nghiệp - Em hiện là người
đang thường hôn táng phần trách
xin Bà và cái ông đừng buồn em nhé
Em xin hứa với Bà và cái ông

em là Phan Thị Liên, 46 tuổi, xuất
thân là một giáo viên Huế lập gia
đình năm 1971. Ông em là
giáo sư pháp văn tốt nghiệp sư
phạm Huế năm 1961 đã được
VNCH bổ dạy, Quảng Trị, Tuy
hoa, Quảng Trị. Tháng 12/73
làm: } chánh sở học chánh Bình Tuy
 } Trưởng Ty giáo dục Bình Tuy
Tháng 7/75 đi học cải tạo
tại Huy Khâm - Đức Linh - Thuận
hải. Đến 1979 thì chết (Nguyễn
Như Lộc). Em cũng không biết
thế nào vì không có giấy báo
tử. Phần em thì họ cho nghỉ
dạy trong lúc em sinh một bé
út đúng ngày ba cháu đi cải tạo
Buồn quá em đem 3 cháu về Huế
s' với ngoại: (1 cháu 4 tuổi, cháu
2 tuổi và út mới sinh). Với

cười sòng trâm ngàn nhớ ngàn, cái
cảnh vừa làm cha vừa làm mẹ
như em qua vì vật vờ, ế chế.
Em hằng ngày buồn gánh loan lường
không một phút giây nghỉ ngơi
lại... Qua một ngày mừng một ngày
em sống trong nỗi bất hạnh chán
chường không có ngày mai. Như cái
con, em không có quyền bước lên
uỷ nui. Có một chút gì hy vọng
mong nhanh tất cả vì con. Như
một giấc mơ: hôm nay chính Ba
và cái ông đang và sẽ đem
lại niềm tin yêu cho gia đình
và mẹ con em. Chưa một lần
nhắm điện, chưa một lần một
điều thờ lờ tâm trạng của
mình - nhưng em vẫn vững tin
xin Ba và cái ông hãy giúp

cho em nghỉ lúc tối đưa 3 cháu
con đang nhỏ đến tuổi trưởng
thành. Xin Bà và các Ông đừng
phấn trách em mà tập nghiệp.
Chính Bà và các Ông đã nuôi sống
4 mẹ con em trong hơn hai chục
năm. Em xin Bà là người thạc
hiếu hơn ai hết cảnh này.
Xin Bà và các ông quyền gập
đề xin cho gia đình em xin
một số tiền vừa nuôi sống 4
mẹ con em và em có thể về
trại củ để xin gây báo tử
của ba mấy cháu may ra
lắm gây tố xin xuất cảnh.
Chú mới trong mộ mà em
đã thấy hồn tử mình thối
nổi, hay hoàng cho tưởng lại

Em không cần cách gì nữa xin
Bà và Các ông giúp đỡ cho
gia đình và mẹ con em trong
hoàn cảnh bắt nạt này. Bà
sợ mà Bà và các ông trong
suốt cuộc đời và mẹ con em
không bao giờ quên trước.
Hiện tại em đang ở nhà của
nhân viên cũ của công em là
Anh chú Chiêm. Vậy Bà gọi
giúp cho và mẹ con em xin
gửi địa chỉ này em sẽ
nhận được = HỒ Đắc Chiêm:

262 Lê Văn Sỹ 262

Quận Tân Bình,

TP Hồ Chí Minh

(trav Phan Thị Hiền)

Thư từ mà em bản báo
lo lắng = không biết thư có

đến tay Bà không? Điều quan
trọng là Bà và các ông có
bình lòng về em không? Trước
thì một lần nữa em xin chân
thành cảm ơn Bà và các ông đã
lo thủ gọi đợc thủ em và
cũng làm Bà và các ông phải
suy nghĩ nhiều về gia đình
hè mẹ con em. Nếu Bà cho
phép xin Bà cho hè mẹ con
em thủ thăm Bà và các
ông thường xuyên.

Câu mong mọi an lành
và may mắn luôn đến với
gia đình Bà và gia đình
các ông.

Thỉnh.

em Phan Thị Diên

ai con: Thiên An - Quốc Trung và
Thanh Nhân.

Thỉnh Bã.

Ngồi tại nhà anh chị Chiêm
ở Sgìn mà em viết thư
thăm Bã lại đề 1 tuế

ngày 18/6/90. Trú náo

em gởi lòng với mình

nhân mùa xuân Bã và cái

ông miền trái chơ em nhớ

em Diên